

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Brevis Institvtio De Salvtari Poenitentia Peccatoris

Viexmont, Claude de

Coloniae Agr., 1725

VD18 1361598X

Cap. I. Quòd peccatum dimittitur, si quis contrito corde id confiteatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50113)

prior satisfacias: cùm vt sibi reconciliemur
per legatos suos obsecret Dominus noster IESVS
CHRISTVS, qui est super omnia
Deus benedictus. Amen.

TERTIÆ PARTIS FINIS.

INSTITVTIONIS PARAENETICAE

AD

POENITENTIAM.

QUARTA PARS,

DE

PECCATIS SACERDOTI CONFITENDIS.

QVOD PECCATVM DIMITTIVR,
SI QVIS CONTRITO CORDE
ID CONFITEATVR.

CAPVT PRIMVM.

Varo non vis peccata tua confiteri
timens, ne si ea confitearis Sacer-
doti, cui hactenus vir bonus &
honestus visus es, posthac pecca-
tor videaris, sicque ei appareat tua hypocrisis.
R. Imprimis, frater charissime, exemplum tibi
propono tale. Latro quidam coram Rege fu-
ratur, in latrocinio suo deprehenditur, & fur-
tum suum tamen manifestum fateri non vult;
vnde morti adiudicatus, ad suspendium liga-
tus

Latro in
furto à Rege
deprehen-
sus.

tis manibus & pedibus, velatisque oculis ducitur. Rex tamen misericordia motus, latroni dicit, Amice, te, vt scis, in ipso deprehendi furto: tu tamen veritus, ne à me existimeris latro, obstinatè peccatum tuum, cuius sum testis oculatus, mihi negas. Ecce, pro eo ad suspendium duceris: tamen vt bonitas mea malitiam tuam vincat, tui miserebor, te morti eripiam; si modò peccatum tuum agnoueris, dicens: Peccaui, Domine, & malum coram te feci. Quid tibi videtur tam facile oblata conditione latroni faciendum? nonne tunc peccatum suum agnosceret? Nonne Peccaui diceret? quòd si ita obstinato esset animo, vt mallet ad suspendium duci, quàm peccatum suum agnoscere & dicere, Peccaui: nonne sententiæ latæ seueritatem in eum Rex exercendam curaret, & latro pro sua obstinatione vitam suspendio iure finiret?

Tu verò ille ipse es sceleratissimus homicidio, qui coram Deo (cuius oculis omnia nuda & aperta sunt, & in cuius conspectu omnia tua sunt) grauissimè peccasti, in operibus manuum tuarum comprehensus es peccator. Et quia stipendium peccati mors, & anima, quæ peccauerit, ipsa morietur: idcirco æternæ mortis contra te lata est sententia. Et dum mala tibi imminetia, quæ præsentem perturbant latitiam, præuidere refugis, clausis oculis ad inferni patibulum vadis: nec alieno ferro, sed tua ferrea voluntate iniquitatibus tuis constringeris. Velle tuum tenet diabolus, vnde catenam tibi fecit ferream, qua te arctissimè con-

Hebr. 4.

Psalm. 118.

Psalm. 9.

Rom. 6.

Ezech. 18.

Peccator ex
insperato ad
infernum
tendens.

strictum, ad inferni trahit patibulum. Sed ecce, conclusit Dei pietas impietatem tuam; te peccantem conspicit, & sustinet: resistentem tolerat, & tamen ad confessionem te quotidie vocat, per Prophetam suum tibi dicens: Ego sum ipse, qui deleo iniquitates tuas propter me, & peccatorum tuorum non recordabor: reduc me in memoriam, & iudicemur simul: narra si quid habes, vt iustificeris. O quàm facili & leui conditione se peccatorum tuorum non recordaturum pollicetur Dominus: nempe si tu ea reduxeris in memoriam, narrauerisque ad tuam iustificationem. Tantummodo peccatum tuum agnosce, & ignosce: ipsi per vocem confessionis detege, & teget: aperi, & operiet: reuela, & velabit. Præueniens iram districti iudicis, contra te sæuias verbis tuæ confessionis: præoccupata faciem eius in confessione, sine qua nulli parcit, qui eum offenderit. Tibi ipsi iratus te sine moderatione accusa, & ori tuo ne peperceris: ex eo enim iustus esse incipies, ex quo iniustitiæ tuæ accusator extiteris: nec tibi prius peccati venia concedetur, quàm iudicis ira confessione placetur.

Læua fidei tuæ oculos, & vide, quanta gaudia tibi promittuntur in celo, & quanta tormenta tibi parantur in inferno: quæ vt vites, & cæli gaudia assequaris, vide quam facile est quod abs te exigitur in mundo, nimirum vt tantum contrito corde dicas, Domine tibi soli peccaui, & malum coram te feci: tibi confitebor aduersum me iniusticiam meam. Quod

Isaia 43.

Confessio
delet peccatum.

Psalm. 94.

Psalm. 50.

Psalm. 31.

si ex animo dixeris, frater charissime, remittet Deus impietatem peccati tui, omnium iniquitatum tuarum non recordabitur: imò efficax confessionis desiderium comitabitur venia, priusquam ad cruciatum perueniat pœnitentia: ante ad cor perueniet remissio, quàm in vocem prorumpat confessio. Nondum vox erit in tuo ore confitentis, vt Sacerdos audiat vocem tuæ confessionis: & Deus iam audiet, & ad efficacem confessionis voluntatem peccatum dimittet.

Efficacem
confitendi
voluntatem
sequitur ve-
nia.

Ecce tuam ex puro corde confessionem Deus desiderat, vt tibi omnia quæ deliquisti, remittat. Misericordia nostri Redemptoris, temperauit seueritatem veteris legis, in qua sæpius scriptum est, Si quis hæc vel illa fecerit, lapidibus obruatur. Sed apparuit Creator noster in carne, qui legis duritiam inflexit ad misericordiam: qui peccatorum confessioni non mortem minatus est, sed promisit vitam. Omnia compensatio, & stupenda rerum vicissitudo, Domino suo peccata in eum commissa dicere, quæ alioqui eum non possunt latere, & ab eodem salutis præmia reportare! Post peccatum in Vriam, vbi primùm Dauid peccatum suum prophetæ Nathan confessus est, dicens: Peccauij Domino; mox ab eodem audire meruit: Transtulit abs te Dominus peccatum tuum. Filius prodigus, qui recedens à patre, totam substantiam suam consumpserat viuendo luxuriosè, solùm dixit, Pater peccaui in cælum & coram te: & statim pater misericordia motus, accurrens osculatus est eum. O breue verbum, Peccaui, ô tres syllabæ, quæ obstruunt

Exod. 19.
Leuit. 20.
& 24.

Confessioni
peccatorum
vita, non
mors red-
ditur.

Dauid.
2. Regum 11.

Filius pro-
digus.
Lucæ 15.

Peccaui,
dictio salu-
taris.

OS

Confessionis
vis.

Nota.
Nulla nocet
bit aduer-
fitas, si nul-
la domine-
tur iniqui-
tas.

Confessio
reuocat Dei
sententiam.

Nota.

os inferni, & portas aperiunt Paradisi. O pietas! ô clementia! ô nimia Dei nostri misericordia! qui in multis grauissimè offenditur, & ad tam breue pœnitentis verbulum placatur, omnem suam offensam peccatori dimittit, eique misericordiæ suæ sinum aperit. Nulla est tam grauis offensa, quin ei per confessionem donetur venia: nescit Dominus differre, quem compuncto corde sibi senserit supplicare, nec reseruat suo iudicio condemnandum, quod iam fuerit in confessione purgatum: cessat vindicta diuina, si confessio præcurrat humana, & qui ante confessionem dicebatur Dominus vltionum, post confessionem dicitur, Pater misericordiarum: nec iis iudex est seuerus, sed pater propitius, qui se propria confessione damnarunt: destruit confessio vna hora, quod dæmon laborauit, per multa tempora, quo modo enim confessos accusabit, quos Deus absoluit?

Cùm igitur confessione tanta promittatur venia, quid moraris confiteri peccata tua? Leua oculos tuos in directum, & vide, quod ad inferni duceris patibulum: quia peccasti, morte morieris, & non viues. Hanc diuinæ iustitiæ sententiam sola mutare potest confessio: sola hæc abyssu tuæ miseræ abyssum aperire potest diuinæ misericordiæ: fonti iniquitatis, fontem bonitatis: sola hæc tibi, cui nec cælum nec terra sunt secuta, in visceribus I E S V CHRISTI inuenire potest refugium. Christus tibi aperit latus suum, tu ei similiter in

con-

confessione aperi os tuum, dicens. Ecce labia mea non prohibebo, Domine, tu scisti. Psalm 39.

Vt quid igitur, frater charissime, confiteri times, qui non confitendo occultus esse non potes? si peccatum tuum non confiteberis, inconfessus damnaberis: damnaberis tacitus, qui posses liberari confessus: confitendo faciestibi Deum propitium, quem negando non facis nescium. In suo iudicio tibi ignoscet, si in confessione tibi non ignoueris: parcat, si tibi non peperceris, si confitearis peccata tua, fidelis est & iustus Dominus, ut remittat tibi ea, & emundet te ab omni iniquitate. 1. Ioan. 1.

Confiteri nolens damnatur.

1. Ioan. 1.

QVOD IS NON POTEST IUSTIFICARI, QUI NON VULT PECCATVM SVVM CONFITERI SACERDOTI.

CAP. II.

AT dixeris, Occultè pœnitentiam apud Deum ago, nouit Deus, qui mihi ignoscit, quòd ipsi in corde meo confiteor.

R. Ergo, frater charissime, Esaia quadragesimo tertio Dominus frustra præcepit: Narra, si quid habes, ut iustificeris? Et Prouerbiorum vigesimo octauo, Qui abscondit scelera sua, non dirigitur: qui autem confessus fuerit, & reliquerit ea, misericordiam consequetur? Et Ecclesiastici quarto, Non confundaris confiteri peccata tua. Et Iacobi quinto, Confitemini alterutrum peccata uestra. Vnde in primitiua

Vocalis confessio est de lege diuina.

ua